

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 12.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915690308512/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

INDLEDNING

Pilgrimmens Ord efter Vandringer

End klinger i mit Øres Rør de Stemmer, som jeg hørte.
End spejles paa mit Øjes Glar de Syner, som jeg saa.
To Maaneder paa Sotteseng mit Legem bundet laa,
Imedens Gudens stærke Haand mig gennem Verden førte.
I Helveds Dal, i Himlens Sal jeg Livet har fornummet
End hviler Mindet af min Drøm. Snart er og det forstummet.

Jeg skifted Ord med vise Mænd om, hvorfalt er blevet.
Jeg knæled for hver Hero ned, som lever og har levet.
Da blev jeg led ved Vestens falske Læres hule Klang,
Jeg vandred imod Øst, hvor Sandhedskilden først udspang;
Og der, hvor Morgenrøden springer ud af Aftenrøden,
Der skued jeg den Buddha, som har overvundet Døden.
Da ændred mine Sanser sig, Jeg vaagned af min Drøm
Og faldt tilbage i den falske Verdens Hvirvelstrøm.
En Læge fælte paa min Puls og spurgte mig om noget –
Men alting fimred for mig, da jeg aabned Øjelaaget.
Hør mig, Du dybe, saarefulde Nat foruden Ord,
Hvi stødte Du mig ned igen paa illusionens Jord!

Her staar jeg under Eders Sol og blinker for dens Brand,
En fremmed for mit eget Folk og i mit Fødeland.
Den Lærdom, som I næres af i Eders høje Skoler,
Forblindelse den tykkes mig trods alle sorte Kjoler.
Den Religion, som raabes ud af selvbeskikte Paver,
Fortabelse jeg kalder den trods alle Præstekraver.
Mitt Hverv er nu at binde fast i Runer og i Tale
Alt, hvad jeg hørte og jeg saa udi de dybe Dale.